СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXIV. Ч. 83. Джерзи Сіті, Н. Дж., субота, 10. квітня, 1926. VOL. XXXIV. No. 83. Jersey City, N. J., Saturday, April 10. 1926. THREE CENTS

ФЕДЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР ЗА ОБМЕЖЕННЄМ ПРОГИБІЦІЇ

ВАШИНҐТОН, 8. квітня. — На переслуханню перед субкомітетом судового комітету сенату йшли нині далі зізнання Бокнера, федерального прокуратора з Ню Йорку.

Прокуратор доказував, що один нюйорський стейт мусівби видати 75 міліонів долярів у рік, щоби виконати прогибіційний закон. Прогибіційний закон мусівби бути заострений так, щоби суд мав право засуджувати бутлеґерів на довголітну вязницю, а не на саму гривну. В нюйорськім стейті требаби зорґанізувати 85 нових судів, бо інакше судді не дадуть собі ради зі справами, які напливають до судів.

З огляду, що все те є неможливим, прокуратор заявив, що прогибіційне право мусить бути злагоджене.

КУЛИДЖ ПРО ЗАГРАНИЧНУ ПОЛІТИКУ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

ВАШИНҐТОН, 8. квітня. — У своїй розмові з ґазетярами президент Кулидж представив їм, як треба розуміти американську політику невмішування в чужі справи. Він говорив, що Злучені Держави, що правда, приступають до світового суду при Лізі Народів, але се роблять лишень тому, бо діяльність сього суду дотикає американських справ. На тій самій основі Америка не думає брати участи в Лізі Народів, бо там рішаються справи, до яких Злучені Держави непричетні.

ВІДЗНАЧЕННЯ ВЕЛИКОГО ЧЕСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОГО ВЧЕНОГО.

ВАШИНҐТОН, 8. квітня. — Др. Алес Грдлічка, відомий американський антропольоґ чеського роду, дістав найбільше відзначення в обсягу сеї науки, яке надають в Анґлії. Є се памятна медаля імени Гокслі, яку надає Королівський Антропольоґічний Інститут у Лондоні.

Грдлічка відомий уже нині по всему світі зі своїх розслідів на полю антропольоґії Америки. Він є автором найкраще обоснованих теорій про те, як розвивається фізичний тип Американця. Він відбув по всему світу подорож, довгу на 50,000 миль, шукаючи за расами цікавої тілесної будови.

Гокслі, в котрого память бита медаля, був славним анґлійським лікарем і природником, котрий своїми розслідами поміг до побіди науки Дарвіна.

СТРАШНИЙ УЧИНОК СВЯЩЕНИКА.

ВИЛКС-БАРЕ, ПА., 8. квітня. — Коло 4. години рано закликав хтось пожарну сторожу до горіючого парохіяльного дому „греко-католицької православної церкви" св. Николая в дільниці Нютоні. Пожарна сторожа справді застала дім в огни, і сейчас кинулася по комнатах, щоби переконатися, чи нема там яких людий, загрожених пожаром. В одній комнаті, наповненій димом, вони найшли жінку, яка лежала без памяти. В другій комнаті найдено хлопця, а в третій мущину. Не приглядаючися їм близче, пожарники винесли їх на двір, і доперва тут побачили страшну річ: всі три особи були вже неживі. В голові кождого з них була дірка від кулі. Пожарники зложили тіла на дворі та пішли догашувати огонь.

За якийсь час наспіла поліція та почала слідство. Вона переконалася, що вбитими є: о. А. Николин, котрий був священиком православної церкви; Анна, його жінка; та їх 14-літний син Олекса. З положення, в якому найдено кожде тіло, з того, де найдено вистрілені револьверові патрони, з форми ран, і подібних других слідів поліція прийшла до переконання, що о. Николин наперед убив свою жінку й сина, а відтак сам наложив на себе руку.

Николин мав 52 роки. Давно колись він був дяком при українських католицьких церквах; російські православні епископи висвятили його опісля на православного священика. Він був на кількох парохіях, як в Бейоні, Н. Дж.; Бриджпорті, Конн.; та Питсбурґу. Нігде парохіяни не завважали в ньому, щоби він ріжнився від других нормальних священиків. Доперва як прийшов до Вилкс-Баре і почав будувати церкву й дім для себе, почав проявляти умовий рострій. Його віддано до санаторії, звідки він недавно вернув як виздоровілий. Передучора він правив богослуження.

ТКАЛЬНЯНІ ФАБРИКИ КИДАЮТЬ ВИЗОВ СТРАЙКАРАМ.

ПАСЕЙК, Ню Джерзі, 8. квітня. — Ткальняні фабрики Форстмена й Гафмена оповістили, що вони отвирають в понеділок роботу. Фабрики сего підприємства в Ґарфілді мають 4,000 робітників, які страйкують уже кілька тижнів. Фабрика не полагодила свого непорозуміння зі своїми робітниками, і видно хоче вести роботу страйколомами.

Страйкарі кажуть, що фабрика не найде робітників, щоби почати працю.

РІКА ПОЖАРУ.

САН ЛУІС ОБІСПО, Каліфорнія, 8. квітня. — На маєтку Юніон Ойл Ко. займилися збірники нафти. Від одного занявся другий, і так далі, поки там не розгорівся один пожар, довгий на дві милі. Горіюча нафта зі збірників поплила потоками, які перемінилися в горіючі ленти. Жертвою пожару впали два пожарники, яких убив вибух одного збірника кипячої нафти. Шкоду, зроблену пожаром, обчисляють вже досі на 15 міліонів долярів.

Філядельфія, Па.

Шановним Членам і Членкиням У. Н. Союза і взагалі усім Українцям в Філяделфії і околиці подаєся отсим до відома, що заповіджене відділами Ювилейне Сьвято — 30-літного істнования У. Н. Союза відбудеся в НЕДІЛЮ, ДНЯ 25 КВІТНЯ С. Р. В ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, ПА.

Програму Свята проголоситься в коротці.

Дальше засідання відділових Урядників У. Н. Союза відбудеться в вівторок, ДНЯ 13-го КВІТНЯ С. Р., в ДОМІ ТОВ. ГОРОЖАН, 847 Н. ФРЕНКЛИН УЛ., О ГОДИНІ 8-ій ВЕЧЕРОМ.

Кождий Урядник повинен явитися.

ЗА КОМІТЕТ: Іван Пеленський, предсідатель; **Ст. Слободян,** секретар; **Михайло Рибак,** касієр.

ЗЕЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА.

КЕМДЕН, Ню Джерзі, 8. квітня. — Коло Делер, в стейті Ню Джерзі, розбився поспішний поїзд Пенсилвенійської зелізниці, їдучий з Ню Йорку до Атлентик Сиӣи. Причиною катастрофи була зломана шина. Наслідком її погибло на місци 3 людий, а 40 віднесло тяжкі рани.

ПЛЕБІСЦИТ ЗА СКАСУВАННЯМ КОРЧЕМ.

Громадяне і громадянки підльвівської громади Підбірців внесли були дня 17. лютого 1926, до свойого громадського уряду писемне жадання, в якому домагалися голосування за забороною продажі алькоголю і за скасуванням обох місцевих корчем.

В неділю, 7. березня 1926 р. зарядив громадський уряд в Підбірцях голосування над цею справою. В голосуванню взяло участь 269 громадян і громадянок, що мали скінчених 21 літ життя, і всі **одноголосно** заявилися за забороною торговлі алькоголем в громаді Підбірцях і за скасуванням обох місцевих корчем. Про вислід голосування має тепер громадський уряд повідомити львівське староство і львівську акцизну владу.

НОВІ РЕФОРМИ В ТУРЕЧЧИНІ.

В найблищім часі мають в Туреччині усунути з обігу давні почтові значки з арабсько-турецькими написами, а на їх місце будуть введені значки з написами латинською азбукою. Турецький уряд видав розпорядок, щоби в науці альґебри і ґеометрії уживати латинської азбуки. В Баку відбувся 25. минулого місяця туркольоґічний конґрес, що займався справою зміни письма в Туреччині. Конґрес ухвалив завести латинську азбуку.

З ЧОГО СКЛАДАЄТЬСЯ ЛЮДСЬКИЙ МОЗОК.

На засіданні французької академії наук професор Деґрез здав справоздання зі своїх докладних дослідів над хемічними складниками людського мозку. Він каже, що фосфор є головним мінеральним складником мозку, бо на 1000 ґрамів мізкової маси буває 9-12 ґрамів фосфорового квасу, дальше 3½-5 ґрамів сірки, 1.70-3 ґрами соди, 1½-3 ґрами поташу, 20-30 центиґрамів маґнезії та 4-6 центиґрамів вапна.

СПРОСТУВАННЯ ПРОФ. ДНІСТРЯНСЬКОГО.

У звязку зі статтею: „Польща і її меншости", поміщеною у впливовій „Кореспонденс Юніверсель" в Парижі, переслав проф. др. Ст. Дністрянський на адресу директора того журналу ось таке спростування:

У Вашій цінній „Кореспонденс Юніверсель" з 9. лютого 1926 у статті: „Ля Польонь ет сес мінорітес" згадано моє імя, але не всі подані там відомости є вірні. Тому прошу Вас помістити в найближчому числі своєї кореспонденції таке спростування:

„Невірно є, будьто би я колинебудь висловив згоду на заснування українського факультету чи курсу літератури, історії та теольоґії при польськім університеті в Кракові, або годився на утворення секції українських студій при одному з польських університетів.

Дальше невірно є, що український нарід не має відповідних наукових сил для заснування самостійного університету.

Натомісць є правдою, що як увесь український нарід, так і я домагався завсе заснування самостійного українського університету на українській землі".

ВЕЛИКЕ ВІЧЕ В КАЛУШІ.

В понеділок, 8. березня відбулося в Калуші велике віче. Посол Хруцький здавав звіт з діяльности українського Клюбу в польському соймі. Велика саля Народнього Дому була битком набита і присутні з увагою прислухувалися виводам нашого посла. Цікаво, чи ксєндз посел після того буде ще устроювати віча серед українських селян?

Треба додати, що в той самий час ксьондз Ількуф скликав віче під Народнім Домом. Що він говорив — це нецікаве. Тай слухати не було кому ксендза посла, бо всі селяне пішли на віче свойого посла Хруцького.

КОМУНІСТАМ - ПРАВНИКАМ НЕ МОЖНА ВЕСТИ ПРИВАТНОЇ ПРАКТИКИ.

Центральний комітет компартії большевиків України видав поясняючий обіжник, в якому каже, що правники комуністи не можуть займатися приватною практикою. Праця правника - комуніста мусить зводитися виключно з доручення колеґії оборонців, консультаційних бюр і инших анальоґічних установ.

ПРОТИ ГАНЕБНОЇ КЛЕВЕТИ.

Дня 11. м. м. зачалася у Львові розправа проти Вацлава Наке-Накенцького, бібліотекаря Тов. Шк. Люд. у Львові, за клевету на бл. п. Ольгу з Левицьких Басараб, на память і честь якої він накинувся в дикий і некультурний спосіб, подаючи у своїй брошурі „Сальтомортале вєлькєґо пісажа. Ліст отварти до Стефана Жеромскеґо з поводу „Пшедвйосьня", що вона удержувала у Львові при вул. Оссолінських люпанар для німецьких та австрійських офіцирів. Карне донесення внесла іменем родини покійної Ольги з Левицьких Басараб її рідна сестра Іванна Левицька, якої заступником був др. Павенцький (у заст. д-ра Ґанкевича). Обвинуваченого боронив др. Мацелінський. Предс. розправи був радн. Нєвядомський, асесорами Дукат і Міхаля.

Обвинувачений у своїй обороні покликувався на статтю у „Вєку Новим" з 2. марта 1924 і на статтю в „Ґазеті Поранній" з 7. III. 1925 р., звідки він узяв цю інформацію до своєї книжки. На цю обставину просив покликати на свідка ред. Данилюка, який мав би потвердити правдивість тих статтей, як і це, що родина поданих там фактів зовсім не спростовувала. Крім цього вніс на відчитання актів процесу Коваленка і тов., які малиб виказати співучасть пок. Басарабової в цій афері. Др. Павенцький заявив, що не має нічого проти допущення всіх доказів, а від себе вніс на відчитання третьої частини „Пшедвйосьня", цілої брошури Накенцького і відповіди на неї Заградніка у „Слові Польскім".

Трибунал допустив переведення доказу правди, а саме згодився на відчитання статті у „Вєку Новім" і „Ґазети Поранної" і покликання на свідка ред. Данилюка. Всі инші внесення відкинув. Після того розправу відложено на необмежений час.

БОРОТЬБА З БЕЗРОБІТТЯМ.

Безробіття на Україні зростає надалі у застращаючому темпі. По донесенням самих же радянських ґазет кошти допомоги безробітним зросли у двоє. В минулому році асиґновано на боротьбу з безробіттям на Україні 4,3 міл. карб., цього року довелось піднести асиґнування на 7,2 міл. карб. Великі суми асиґновано на підтримку трудових артілів безробітних, що обєднують 26,000 осіб.

ЗАНОСИТЬСЯ НА ВЕЛИКИЙ СТРАЙК МАЙНЕРІВ В АНҐЛІЇ

ЛОНДОН, 8. квітня. — За три тижні скінчиться та допомога, яку анґлійський уряд призначив для вуглевої індустрії. Вуглеві барони домагаються знижки платні та побільшення годин праці.

Коли не прийде в послідній хвилі до компромісу, вийдуть майнери на страйк. В тім страйку возьмуть участь рівнож і робітники инших катеґорій.

СОВІТИ ВЕРТАЮТЬ ДО КАПІТАЛІСТИЧНИХ МЕТОД.

МОСКВА, 8. квітня. — Щоби зарадити великій економічній кризі рішила Найвисша Економічна Рада допустити приватний капітал до промислової відбудови союза радянських республик.

Заступник голови тої Ради, Емануель Квіррінґ заявив, що приватні промисловці будуть могли спроваджувати на власну руку машини та сирівці.

Згідно з такою новою економічною політикою дозволила Найвисша Економічна Рада України будувати приватним особам малі фабрики, або закладати того рода мішані компанії, в яких шеровцями були би приватні особи і держава.

„ЦАР" КИРИЛО ЗАЖУРИВСЯ.

БЕРЛІН, 8. квітня. — Сумом повитий „царський" двір в Кобурґ, де живе „цар" Кирило з „царицею". Зажурилися вони тим, що монархістичний зїзд російської еміґрації покликав на царя великого князя Миколу Миколаевича, коли Кирило вважає себе властивим законним царем.

З Кирилом засумувався і цілий „царський" двір в Кобурґ враз з всіми міністрами і ґубернаторами, яких вже поіменував Кирило і які там ждуть на товсті посади.

УХВАЛИ НЕЗАВИСИМОЇ ПАРТІЇ ПРАЦІ В АНҐЛІЇ.

ЛОНДОН, 7. квітня. — На річній конференції Независимої Партії Праці, яку то уважають за мозок зорґанізованих анґлійських робітників, піддано острій критиці тактику Мекдоналда та повзято цілу низку ухвал, в яких між иншим домагаються ревізії версальського договору, анульовання німецьких репарацій і военних довгів та навязання торговельних і дипльоматичних зносин з радяським союзом.

(Независиму партію Праці не треба мішати з Партією Праці. Належить до неї з послів тільки дві третих членів Партії Праці).

ФРАНЦУЗИ ДУМАЮТЬ РАТУВАТИ ДЕРЖАВНИЙ СКАРБ ДОБРОВІЛЬНИМИ ЖЕРТВАМИ.

ПАРИЖ, 8. квітня. — Французький міністер фінансів Пере оголосив, що найбільшим тягарем для Франції є її довги. Позбавитися їх можна тільки утворенням залізного фонду, який знова мусить зложити сама нація дорогою добровільних жертв.

Патріотичний французький нарід почав вже складати жертви і на ту ціль, а Пере надіється, що в той спосіб збере на протязі року потрібні йому фонди та приведе край до цілковитої фінансової рівноваги.

ПЕРЕМІНЮЮТЬ ЦЕРКВУ НА МУЗЕЙ.

ЛЕНІНГОРОД, 8. квітня. — Славний собор св. Петра і Павла, в якім поховані цар Петро І., Катерина II. та инші царі і цариці Росії, буде перемінений на історичний музей.

ФРАНЦУЗИ ПОБИЛИ ДРУЗІВ.

БАЙРУТ, СИРІЯ, 8. квітня. — В боротьбі Друзів з Французами полягло 200 Друзів а 250 було ранених.

НА УГОРЩИНІ РІВНОЖ БІДА.

БУДАПЕШТ, 8. квітня. — Від 1. січня с. р. збанкротувало тут 1003 підприємств, то є о 510 більше як це було в тім самім часі минулого року.

СКІЛЬКИ ВІСКИ ВИСЛАЛИ З АНҐЛІЇ ДО АМЕРИКИ ЗА ОДИН РІК?

ЛОНДОН, 8. квітня. — Урядова статистика виказує, що до Злучених Держав вислано з Анґлії в минулім році 1.500.000 ґальонів віски, за яку скотські дестилярні одержали около $10,000.000.

ХОЧУТЬ ВИГНАТИ З ФРАНЦІЇ МИКОЛУ МИКОЛАЄВИЧА.

ПАРИЖ, 7. квітня. — Це, що конґрес російських монархістів-еміґрантів покликав великого князя Миколу Миколаєвича на царя Росії, має на разі той наслідок, що в Франції зачинають домагатися усунення „майбутнього царя" з французької землі.

Французи кажуть, що мають доволі своїх власних клопотів і не мають часу ні змоги турбуватися претендентами на царський престол, які приносять їм доволі клопоту, особливо поліції, яка їх мусить стеречи як день так ніч.

РАТУЮТЬ ПИВО ВІД ПОДАТКУ.

БЕРЛІН, 7. квітня. — Німецький уряд рішив заапелювати до Міжнародного Суду в Газі, щоби він змінив домагання репараційної комісії, яка установила новий податок від пива. Німці, які пють дуже багато пива, чуються тим податком особливо діткненими.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сити і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
В Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЧЕРЕЗ ПРАЦЮ ДО СИЛИ

Сталевий німецький маґнат Тиссен відомий для широкого загалу з того, що полишив маеток вартости $100,000,000, та попри той маеток полишив він ще по собі спомин, на який не дуже то тепер звертали увагу, але який ціхуе ціле життє Тиссена. Це його роботячість. „Як спочиваю — то ржавію", це було мотто цілого життя Тиссена.

Коли прийшов на німецький нарід важкий удар, коли вона програла світову війну, якій Тиссен був противний і коли крайна нужда заглянула до хат міліонів, Тиссен голосив на те тільки один лік — працю. Бо праця не тільки піднесе націю матеріяльно, але вона уздоровить її, бо відверне її увагу від морального і духового розкладу.

Та не тільки треба працювати. Треба навчитися ще й щадити. А як щадив Тиссен видно з того, що той міліонер їздив через 15 літ одним і тим самим автомобілем старої марки.

До праці і ощадности треба одначе додати ще трету прикмету, якою є жертвенність. Тими трома прикметами може стати кожда нація на ноги, коли в неї здоровий дух і ясний національний ідеал.

Праці треба й нам Українцям і то на всіх ділянках. З пустої критики, яка тільки розкладае наш нарід та відбирае йому всяку охоту до праці і боротьби — не вийде нічого. Краще взятися за книжку, запрягти себе й других до своєї орґанізації і зложити самому жертву та зібрати її від других на якусь добру ціль як слухати пустомельства, яке звикли в нас називати критикою.

Ми вже перекритикували всьо, всіх і вся. Тепер пора на позитивну роботу. Покажім, що другі помилялися і зле робили, а ми зробимо краще і розумнійше. Маємо тепер нагоду до того. Тільки працюймо, бо ті, що будуть нас критикувати, скритикують нас сильнійше за наше неробство як тих, що робили і помилялися.

ДВА СВІТОГЛЯДИ

Коли помер бельґійський кардинал Мерсіе, орґан еп. Хомишина „Нова Зоря" підніс, що кардинала мусить згадати з пошаною кождий католик, бо він відновив схолястичну фільозофію і вів боротьбу з модернізмом. На це цілком слушно відповів перемиський „Український Голос", що кардинала Мерсіе згадує з пошаною кождий свідомий чоловік, а зокрема Українець і то без огляду на те ,чи він греко-католик чи греко-православний. І то згадуе добре не за схолястичну фільозофію чи боротьбу з модернізмом, а за те, що Мерсіе був горячим бельґійським епископом-патріотом і справдішним християнином. Бо богато кардиналів положило заслуги для схолястики і боротьби з модернізмом, але широкий світ навіть імени їх не знае і знати не буде. А імя кардинала Мерсіе відоме сегодня кождій дитині на цілім світі.

Бо всі ми добре памятаемо, як ставився кардинал Мерсіе підчас війни супроти Німців. Як з нараженнєм свого життя боронив свій нарід, як терпів не тільки з боку Німців, але й з боку Ватикану. А в нас якраз ті, що завзялися наш нарід просвітити і „навернути" на праведну віру, коли прийшли до Галичини Москалі, втікали, а нарід залишили „під опіку Матери Божої". Через те і не диво, що вірно-католицька Австрія гнала мов череду українських католиків — як духовних так і світських — до Талергофу і инших таборів смерти.

Та це минулося і коби вже ніколи не верталося. Ми не хочемо ятрити старих ран ні завдавати нових, бо з того нікому не буде користи. Нам ходить о що инше. — Кардинал Мерсіе вмів погодити в своїй особі світогляд бельґійського громадянина і патріота з світоглядом християнина-католика. З його діяльности виходить, що це не так дуже важко погодити ті два світогляди, коли людина не є вузкоглядним фанатиком, а її душа перенята правдиво християнською толеранцією і любовю до своїх найблизших та цілого людства. А кардинал Мерсіе був саме прообразом такої людини. І тому заслугуе він на те, щоби його примір став повчаючим для других церковних достойників і то не тільки католицьких, але й православних і других. А вже нам Українцям особливо богато можна з того приміру скористати, бо релігійна боротьба входить в нас в саме нутро нашого національного орґанізму. Бо й в нас зачинають виголошувати безглузді засади, що православний то не чоловік і Українець, або навпаки, що католик той римський лякей і ворог українства. Наслідки того рода роботи вже бачимо. Там де була одна українська громада, зачинають виринати православні і греко-католицькі громади, які себе взаїмно поборюють. Та ще голосять, що роблять це в імя України і Бога.

А це по правді ні українська ні християнська робота. Бо правдиві християни, от як Мерсіе, голосили збратанне і любов ближнього. І то не ту фарисейську любов, а ту правдиву, що не знае ніяких збочень, а бачить в другій людині тільки свого брата, для якого мае серце і пошану.

Йдучи по шляху взаїмної толеранції і любови думав Мерсіе довести до зединення католицької церкви з анґлійською, з якою ввійшов навіть в близькі зносини. А його спосіб поступовання в тій справі схарактеризував найкраще один з російських (православних) дипльоматів, коли заявив, що „доброта кардинала Мерсіе більше зділала для зединення церков, як найбільш учені богословські розправи":

Коли ми хочемо розвязати мудро релігійну квестію серед нашого народа на всіх землях України, то не лишаеться нам нічо инше як йти дорогою взаїмної терпимости, пошани і любови. Треба нам всегда і на кождім кроці мати на увазі добро українського народу, а всі наші вчинки підпорядкувати тому добру. А добро то певно не буде колідувати ні з католицизмом ні з православем, коли католицизм є українським католицизмом, а православе українським православем.

Коли хто хоче навертати другого, хай се робить дорогою розумних арґументів і благородними вчинками. Взаїмної пошани нам треба, а не обидливих лайок; культури, а не дикого насильства та назадництва. Терпимости, а не ненависти.

УКРАЇНА В ЧУЖИХ КНИЖКАХ.

„АБРАМ КОТИК: ДІ НАЦІОНАЛЕ МІНДЕРГАЙТЕН УН ІДЕН ІН ПЕЙЛЕН" (НАЦІОНАЛЬНІ МЕНЧОСТИ ТА ЖИДИ В ПОЛЬЩІ.) Видання ґазети „Ді Цайт" у Варшаві (жидівською мовою).

Отся книжечка, аж дивно сказати, є під деяким зглядом білим круком межи чорними. Є вона рідкою появою через те, що умови жидівського життя під Польщею є того рода, що книжки про життє непольських народів під Польщею повиннінаби бути хочкуди частійшим явищем. Жиди преці нь живуть під тим самим угнітом, що Українці, Білорусини, Литовці й Німці, і вже сама недоля повиннаби заставляти кождий з тих народів цікавитися життємбуттєм, політичним розвоем та всякими стремліннями серед своїх товаришів недолі. Се й видно по Литовцях, Німцях та Білорусинах. В їх ґазетах часто попадають вістки про життя других народів, поневолених Польщею. В їх літературі появляються часто про них осібні книжки. Сього однак не можна сказати про Жидів. У їх пресі вістки про національні рухи та життя других народів під Польщею появляються лишень дуже рідко, а книжка про національні рухи сих народів се справдішна біла ворона. Через те якраз книжка Котика заслугує собі на тим більшу увагу. Її теж стрінула така сама доля, яка стрічала справи, про які вона пише. По своїй появі вона не найшла широкого відгуку. Висновки, до яких доходив автор у сій книжці, видавалися сейчас по її появі занадто далеко йдучими, може занадто фантастичними. Однак чим більше часу упливало від її появи, тим більше потверджень находили сі висновки, і тим більше вона находить прихильників.

У вступі до сеї книжки автор ставить собі питаннє досить зручним способом. Розповідає він факт, який случився в Росії підчас першої російської революції в 1905. році. Поневолені народи Росії основували були тоді комітет поневолених народів Росії. В комітеті брало живу участь 11 народів. Були до нього запрошені й представники жидівської національности, але вони не брали в ньому живої участи. Се захованнє запрошених жидівських делеґатів викликало велике здивованнє серед представників польської національности, які були незвичайно діяльними. Один польський представник гірко дорікав неприсутним Жидам за їх дезиртерство; мовляв, Жиди так само угнетений народ, як Поляки, Українці, Литовці, і вони повинні бути перші у сьому комітеті. З того часу минули роки, і 20 літ після сього ми бачимо великі переміни: Польща, що була колись поневоленим народом, стала нині не лишень самостійним народом, але ще й пануючим народом. Українці, Литовці, Жиди, Білороси, ще далі не мають національної свободи, але вони мають нині подекуди других національних панів. Ось тому автор і береться тепер розповісти про політичну долю народів, поневолених Польщею.

Є в книжочці довша стаття про історичну Польщу, дальше стаття про історичну Литву. Опісля автор розповідає про минувшину та теперішність Білої Руси. Далі дае довший начерк стану української справи під Польщею. Сей начерк автор попереджає знаменитим вступом про українську минувшину, в якому автор зясовує, як положеннє українського народа на перехрестю важних торговельних доріг східної Европи помагало Українцям орґанізувати національну державу, як однак те саме положенне заставляло їх боротися вічно з гордами азійських народів, що вдиралися до Европи. Під ударом сих народів, а спеціяльно Татар, упала стара київська держава, котрої українськість автор сильно підчеркує. Далі автор показує, як Україна попала з татарського ярма під панованнє литовських князів, і як опісля вона місто одного пана дістала двох: литовських і польських панів. Перейшовши відтак польонізаційні змагання, автор спиняється на козацьких повстаннях та зусиллях поставити самостійну державу, як Україна попала в неволю московську, і як вона наконець найшлася з одної сторони в австрійській, а з другої в російській державі. Він зображає політику Австрії супроти України та змагання галицьких Українців до національного відродження. Він показує відродження Українців у Росії та обрусительні заходи Москви. Війна, й революція: Україна з оружем у руці добивається свободи й національної держави. Невдача національного повстання: Україна розділена. Вісім міліонів Українців опиняється під Польщею.

Їх долею автор займається близче, бо доля непольських народів під Польщею се властива тема автора. Автор ілюструє фактами й законами політику польського уряду супроти Українців та показує, якими способами Українці обороняли свою національну індивідуальність.

Він спиняється довше на заходах заграничних представників перед аліянтами та над боротьбою старого краю проти польського уряду. Події в сій книжці доведені до марта 1922. року. З усіх статий про український народ читач може винести лишень враженнє про повну неможливість зломати сей національний рух. З цілого історичного тла, яке автор дав новочасним подіям, та з перебігу української боротьби проти великих державних сил читач мусить прийти до переконання, що чим скорше світ признасть українському народови право порядкувати самим собою, тим краще буде для нього, для його сусідів і для цілого світа. Автор підчеркує позитивні заходи західних Українців до розвязки питання відносин межи ними а другими народами, яких історична доля поселила на Україні.

ПОДЯКА

ЛИНДЕН, Н. ДЖ.

Я низше підписаний член У. Н. Союза і член тов. Запорожська Січ, від. 3., складаю сердечну подяку за отриманнє запомоги в сумі $75.00 котра мені і моїй родині була великою поміччю в моїм критичнім положенню. Дякую сердечно тов. Запорожська Січ, від. 3 У. Н. Союза і тим від. урядникам, котрі відчули мое прикре положеннє і вислали для мене поміч, котра обтерла слези моїй родині. Желаю від. 3 і У. Н. Союзови як найліпшого успіху, многих і благих літ.

Іван Сціжак.

ВІДГУКИ ДНЯ.

НОВИЙ ТИП РОБОЧОГО.

Комуністичні провідники знова у великому клопоті. Причиною журби те, що з часу запанування влади „робітників і селян", та заведення диктатури „пролетаріяту" сам пролетаріят не тільки що не зменьшується числом, але й погіршується щодо якости.

Сам Томський, голова Професійних Союзів у Петербурзі, з великим „унинієм і смятенієм" заявив, що пролетаріят „прийшовши із села, дивиться на себе, як на тимчасового мешканця фабрик і заводів. Під неділю у суботу, такий робочий іде з заробітком до себе в село, а в понеділок вертаєсь з клунком, в якому приносить хліб"... Коли це Українець, то ще припре в місто й сала.

Воноб нічого, що той „пролітайло", як наші селяни кажуть, приносить зі села хліб і сало, алеж біда в тому, що разом з ним він приносить і селянські „дрібно-буржуазні" тенденції, які можуть несподівано не тільки захлиснуть, але й злизать, як корова язиком, „комунодержавців" з їх тронів.

Тойже Томський нарешті додлубався, не відомо чи своїм власним розумом, і „ізригнув" „нову" істину, хоч і відому всім з того часу, як істнує орґанізоване громадянське життя.

А „ґеніяльна" (у большевиків усе ґеніяльне) істина та, що в професійних союзах, як не партійних орґанізаціях, повинно бути „керування партією виключно через фракції — це без заперечення". Ось тобі й маєш! Хтож це заперечував, як не самі „таваріщі" Томський і „іже с німі сущіе"?

Через вісім років диктатури їх пролетарських величеств їм товкли не раз голови за те, що партія може бути „словом і делом" лише для членів її, а тут нині Томскі додумався, що „ми повинні визнати, що випираннє перед безпартійними робочими пріорітета (першенства) партії над професійними союзами є недопустимим. Звідси виринає потреба розвивати більше широку робочу демократію, як се було досі".

От тобі й маєш! До чого договорився? Аж до „розвивання демократії". Мабуть чека працювала деинде виловлюючи позапартійну крамолу, а то булиби й Томському всипали за розвиваннє демократії. Чиж він не знає, що таке „розвертаннє демократії", коли його повести чесно доведе до перевернення диктатури?

Але, правда, така небезпека большевикам не грозить. Вони ніколи нічого не роблять чесно.

ТАЙ ЗДІБНОСТИ-Ж ТОРГОВЕЛЬНІ!

Колись покійні білі расєйські царі писали: „Ми прізналі за благо для нашево народа" і т. д. Большевики, засівши на царському троні, стались звати не білими, а червоними владиками. Бачте, зафарбувалися так, аби не видно було плям від крови — жертв їх терору. (Прецінь і різниці фарбуються на червоно).

Отже і большевики кажуть: „Ми прізналі за благо для нашево пролетаріята та крестянства" і взяли в свої партійні руки (ах, чого і чийого вони тільки не брали в свої руки!) не тільки „всьо наследіе царя, велікую і неделімую"), але всю внутрішню та зовнішню торговлю.

Знаючи, що вони можуть продавати за яку попало ціну лише крадене (вибачте: реквіроване, чи соціялізоване) завжди з „баришом", Ленін в 1921. році на партійному зїзді кликав: „Ех, ви тьоплия ребята! Управляете то ви харашо, а тепер навчітесь тарговать" (за точність тексту не ручимося, а за зміст ручимось головою, яка ще не „угроблена" большевиками.

Ну, щож, ребята й „тарґанулі".

В часи найбільшого голоду в Одесі приперли туди ізза кордону сорок тисяч, — думаєте, що пудів чи пакунків харчів голодному населенню? Зовсім ні. Сорок тисяч нічних горщиків! Втішайтесь, мовляв, що „власть заботіться о свойом населенії" так, що навіть боїться, аби хто з конаючих з голоду не схопив катару...

Але молитвами большевиків, і волею Божею, голод минув і нові „заботи о населенії" — а треба ріжної посуди аби страву в ній варити і їсти.

Купили для того поливаної посуди й привезли її до Одеси, десь цього року в січні-лютому. Тут виявився знову „торговельний хист" при купівлі, вже не по доцільности, а по якости.

А якість то яка! Цеж треба дивуватися спритности покупців, бо маєте: мисок найшли аж 90%, гідних до сякого-такого вжитку, чайників 85%; вeдер 75%, каструль 40%, а сковород, щоб ви думали, аж 20%! Он, як наші купують!

„Ізвєстія" московські дивуються, чому так сталося, бо посуда була куплена „на заводах Кленке і Луї Шедґавера, які звичайно дають першорядний крам".

Можемо на вухо сказати „Ізвестіям", що ми не думаємо, щоби покупці мали на карках замісць голов сковороди, чи навіть найліпшої якости миски, а просто купили перебракований крам, а ріжницю в ціні хтось таки „соціялізував", чи „реквізнув" — словом: „лизнув".

Навчились так, як вчив їх „Великий Учитель".

ЗЕМЛІ НЕМА — ТРЕБА НОВИХ КОЛЬОНІСТІВ НА УКРАЇНУ.

Батько „УсиСер" Петровський в припадці білої горячки, або може якоїнебудь спеціяльної партійної хвороби, забувши про жидівську кольонізацію України, про земельні концесії чужинцям і т. д., „ізрьок" страшну „крамолу". Він сказав кореспондентови московських „Ізвєстій" те, що ми давно товкли всім червоним в голову: „Наша республіка (Україна) населена дуже густо, як ні одна зі союзних, і питання переселення абсолютно висить над нами".

Так в Сибір, в Сибір його, „хахла" нерозумного!

В багатьох районах на душу населення приходиться ½ десятини землі.

При большевицькій „нормі наділа землею" це й забагато; досить пять футів в довжину і півтора-два в ширину. Ще Толстой ставив питання: „Многолі землі человеку нужно"? А практика большевицька відповіла на це: „по росту".

„Правильне ведення господарства з робочим скотом майже неможливе", каже дальше Петровський.

Та де там „майже", батьку Петровський! Зовсім неможливо при вашім господарстві, хоч ви все населення Укκраїни обернули в „рабочий скот" на комуністичну партію.

МІТИНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ДЖЕРЗИ СИТИ, Н. ДЖ. Тов. Дарахівщина повідомляє, що надзвичайний мітинґ відбудесь о год. 4.30 попол. в неділю, 11. квітня, в церковній гали, Сусекс і річ ул. На порядку нарад дуже важні справи до полагодження. Проситься прибути на час. Неявившийся член заплатить 50 ц. кари, а урядник 1.00 дол. — Нестор Манорик, предс.; Ів. Сосульський, секр.

ОБОРН, Н. Й. Тов. Зап. Січ, від. 283, повідомляє, що квартальні збори відбудуться 12-го квітня в гали церковній, о 7-ій год. вечером. Проситься всіх товаришів прибути на сі збори. Пригадується тим товаришам, що мешкають по других плейзах і фармах, щоби не занедбували свого обовязку товариського з вкладками місячними. На мітинґу будесь принимати нових членів до Тов. і У. Н. Союза. Взиваесь товаришів, щоби записували свої діти до У. Н. Союза. Контрольна комісія здасть справозданне за три місяці діяльности товариства. — І. Коковський, кошовий; Д. Зобків, секр.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ.

ЧОМУ МИ НЕ МАНІФЕСТУЄМО СЕБЕ ВСЕ І ВСЮДИ УКРАЇНЦЯМИ.

Американські часописи писали богато про силача Піддубного, але всюди називали його Росіянином. Навіть з оголошень виходило, що це Росіянин.

Таке було в своїм часі і з хором Кошиця, але там хоч була назва „Український Хор", яка все таки нагадувала походження хору. Чим є властиво Піддубний не знати. З українських ґазет виходить, що він Українець. Чомуж він не уходить за такого і між Американцями. Тепер такий час, що нема як викручуватися під тим оглядом сіном, навіть в тім випадку, коли того вимагає бизнес. І менаджера можна поучити, щоби непотрібно не робив нашим коштом реклями Росіянам, бо вони й так вже богато нассалися нашої крови. Свідомий Українець не повинен цуратися свого походження, а навпаки повинен бути гордим, що походить з того роду, що видав стільки світлих людий, мучеників та героїв.

Яким Ощипок.

Клівленд, О.

МАЄМО ПРИЯТЕЛІВ І МІЖ АМЕРИКАНЦЯМИ.

Згадкою в нашім народнім орґані хочу віддати честь помершому в нас Американцеви Віліямови Дреперови, який був щирим приятелем Українців.

Коли був у Провіденс наш Національний Хор, покійний запросив до себе в гостину всіх співаків. На концерті так одушевився нашою піснею, що зарядив на другий день в честь Хору величавий бенкет. Тільки жалко було, що бенкет приготовано, а Хор мусів виїхати на концерт до Ню Йорку, який не можна було вже відложити. Коли відїхав Нац. Хор, він налягав на місцевих Українців, щоби зорґанізували свій власний місцевий український хор, щоби плекали чудову українську пісню.

Покійний був бизнесмен і до політики не мішався. Українці стратили в нім одного з так нечисленних наших прихильників. Честь його памяти.

Микола Пшоновський.

Провіденс, Р. Ай.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

Пасейк, Н. Дж. — М. П. — В нашім орґані не подаемо відомостий з життя православних, греко-католицьких чи протестантських громад. Нас інтересує тільки українське народне життя громад українських, а не православних чи греко-католицьких. Для такої цілі як Ваша маете до диспозиції инші часописи.

Мідас, Айдаго. — Н. Б-ш. — Таких просьб не оголошуємо, хоч нещастю вспівчуваемо. Якщоб ми це допустили, цілий часопис був би переповнений такими просьбами.

Пітсфілд, Масс. — П. Ш. — Не поміщуємо ніяких прощань ні витань, коли на них не зібрано нічого на якусь народну ціль.

Майдеріх н. Реном (Німеччина). — І. М. — Не знаемо нічого про жертви, висилані на адресу Олійника. Не можемо оголошувати без провірення ніяких закидів, бо за це тягають тут по судах.

Пітсбург, Па. — А. К. — Імен дописувателів не виявляемо.

Дітройт, Міш. — Д. Л. — Адреса проф. М. Грушевського така: Київ, Українська Академія Наук.

ЗМІНА АДРЕСИ ОБЄДНАННЯ:

Письма і гроші до Обєднання належить посилати від дня 1-го квітня 1926 р. на таку адресу:

OBYEDNANYE
P. O. Box 411
PHILADELPHIA, PA.

ПОКЛИК ДО ОДНОСЕЛЬЧАН ЛИСИЧИНЕЦЬ В АМЕРИЦІ.

Дорогі Родимці!

Комітет односельчан Лисичинець в Ансонії, Конн., отримав вже другий лист зі старого краю, котрий звучить як слідує:

„Низше підписаний комітет Укр. Народного Дому в Лисичинцях, вибраний через Виділ Читальні Просвіти і селян, відноситься до Вас рідні браття і сестри — помочи нам в нинішний такий тяжкий час, збудувати Народний Дім.

„На разі що до Народного Дому ми не маємо ще статута, отож ставимо його, властиво хочемо розпочати будову в порозумінню з Вами браття односельчани. А щоби його назвати народним, треба мати осібний статут і членів, а такий статут можна дістати найскорше до року. Отже, як бачите, припинилоб нам будову. Тому ми користаючи з сего, що маємо вже статути Просвіти, як рівноже поважне число членів на разі назвемо його Дім Просвіти.

„Комітет зістав вибраний дня 7-го лютого 1926.

„Дім думаємо ставити досить великий, відповідний так, щоби його можна назвати було народним. Однак брак нам готівки. Ми щойно зібрали дня 9. і 10. лютого в селі 14½ корця збіжа, котре зараз обертаємо на видобуванне каміня в громадській горі. Від Вас хочемо почути, яку поміч могли би Ви нам дати. Після сего ми знали би, як великий дім нам починати. Булоби найкрасше так: Ми поставимо дім, а Ви моглиб нам прислати гроший на дах. В той спосіб будемо мали свою хату, котра нам під теперішний час дуже потрібна. Дім ставити думаємо на старім місци де була стара читальня.

„Тому ми просимо Вас дорогі браття і сестри, щоби Ви подумали над тим. Се булаб дуже цінна памятка від Вас з Америки. Розпочати думаємо будову в однім дусі з Вами і в твердій вірі, бо в єдности сила.

„Всіх жертводавців просимо нотувати і прислати нам спис, який ми вивисимо в льокали „Кооперативи" на вічну памятку. Найкрасше булоб коли Ви могли прислати одну велику фотографію всіх наших односельчан.

„Просимо ще раз поможіть нам в так важнім ділі. Ми знаємо, що Ви тяжко працюєте на гріш, але Вам дорогі браття і сестри таки лекше там живесь як нам тут серед тепірішних обставин.

На разі кінчимо, сподіємось скорої Вашої відповіди і поради, бо лише тоді будемо знати як великий дім можна буде будувати.

„Оставайте в здоровлю — до веселого побачення з Вами на рідній землі.

„За Виділ Читальні Просвіти:
Іван Коблюк, голова.
Денис Бабій.
Стефан Гульовський, писар.
(Печать).

„Комітет Будови: Григорій Радзіх, Пилип Пипюк, Прокіп Шумейко, Яків Вербицький, Юрко Добровольський, Матвій Коваль, Микола Ружила, Теодор Марцінюк.

„Лисичинці, 10. лютого 1926."

Замітка:

При сій нагоді подаємо звіт нашого комітету в Ансонії, Конн., від початку його заснования, себто від 24. грудня 1925 до 15. марта 1926, і просимо всіх наших односельчан, щоби були так добрі і сповнили свій громадський обовязок, тай зложили свою жертву на так важну ціль. До нині як видно зі звіту, зібрано заледви $128.68. Сума досить мала на так велике число наших односельчан в Америці. Старайтесь, щоби кождий наш односельчан був у списі жертв. А тим самим додамо більше охоти нашим братям в рідним колись селі до боротьби з темнотою.

ЗА КОМІТЕТ ОДНОСЕЛЬЧАН ЛИСИЧИНЕЦЬ В АМЕРИЦІ:
Іван Пиріг, предсідатель.
Василь Шуран, скарбник.
О. Мерещак, секретар.

Всі жертви просимо слати на адресу:

A. MERESHCHAK,
8 MARY STTREET, ANSONIA, CONN.

Просимо тих, котрі отримали „листи" від комітету, прислати звіт, щоб можна було вислати бодай $200.00 на початок будови.

Ансонія, Конн., 31. марта 1926.

ПОДЯКА.

МАЙНЕРСВІЛ, ПА.

Я низше підписаний складаю сердечну подяку всім чесним урядникам У. Н. Союза, котрі мені уділили запомогу в сумі 50 долярів і допомогли мені в моїй тяжкій хоробі, бо лежу хорий в шпитали вже два роки. Відзиваюся до вас дорогі браття, котрі тут живете в Америці і не належите до нашої організації, щоби ви приступили ще нині до У. Н. Союза, бо Союз є опікуном для бідних. Бажаю У. Н. Союзови хоч сто тисяч членів, хай він шириться і процвитає для добра українського робучого люду. Складаю рівнож сердечну подяку нашим урядникам Бр. св. о. Николая, від. 78 У. Н. С. в Майнерсвіл, Па.

Андрій Тиник.

Р. Л. СТІВЕНСОН.

ОСТРОВ СКАРБІВ.

ЧАСТЬ ПЯТА.

(31)

(Продовження)

Глава двайцять сема.

„Золоті ескуди!"

Наслідком того, що корабель перехилився був на бік, висіли машти далеко понад воду і під моїм високим становищем не було нічого лиш поверхня заливу. Гендс, що не був так високо, упав помежи мною а кораблем. Він ще раз виринув, вода зачервонілася довкола нього від крови, а відтак пішов на спід. Коли вода опісля знову успокоїлася, видів я його у воді, як він там лежав на чистому білому піску в тіни корабля. Кілька цікавих риб плило попри його тіло. Часом, коли вода порушилася, здавалося, якби він рушався і хотів встати. Але він таки дійсно був вже неживий — і застрілений і утоплений, — а рибі ним поживилися таки на тому самому місці, де він хотів мене убити.

Ледви що я переконався про те, що він не жиє, як мені зробилося дуже слабо і страх мене взяв. Тепла кров спливала мені на плечі і груди. Штилет у тому місці, де мене прибив до машту, пік мене як би розпаленим зелізом. А все-ж таки стало мені дуже лячно не так від болю, котрий, як мені здавалося, міг би я спокійно знести, як скорше від того, що можу упасти з маштового коша просто у зелену воду саме коло трупа теслі.

Я вхопився корчево обома руками, так, що мене аж нігті заболіли, та замкнув очи, щоби не видіти небезпеки.

Перша моя гадка була витягнути штилет. Але або він за сильно був вбився, або мої нерви так були ослабли, що по мені лиш мороз пішов і я задрожав та дав спокій. Дивним случаєм ся дрож мала мене увільнити від штилета. Ніж, бачите, майже зовсім мене хибив і пробив лиш малий кусник скіри, та й той розірвався від дрожі. Кров плила тепер ще більше, але я вже був вільний і ще лиш сурдут та сорочка були прибиті до машту.

Я сгорнувся сильно тай розірвав одіж, а відтак з правого боку спустився на поклад. За ніщо в світі не бувби я в моїму роздразненню ліз по тих шнурових драбинках, що висіли понад водою, а з котрих лише що Гендс злетів.

Я пішов на долину та подивився на свою рану. Боліла мене дуже і кров все ще дуже текла, але рана не була ані глубока, ані небезпечна, та й не перешкаджала мені рухати рукою. Відтак я розглянувся і уважав відповідним, бо прецінь корабель стався тепер ніби моєю власністю, увільнити його від послідного його пасажира — неживого О'Браєна.

Коли корабель перехилився, він покотився був під саму стіну корабля і лежав там, якби якась страшна, натуральної величини лялька, але без життя на лиці. Він лежав дуже вигідно для моєї цілі, а що я задля моєї сумної пригоди майже вже зовсім мерців не боявся, то я підніс його як би міх збіжа і струтив з корабля у воду. По воді плеснуло голосно від нього, а коли вода трохи успокоїлася, побачив я його коло Ізраїла і оба трупи ще рухалися від сильного потрясення води. Червона шапка, котру носив О'Браєн, бо хоч ще молодий, був уже лисий, плавала по воді. Там упокоївся він на віки своєю лисою головою на колінах того, хто його убив, а жваві риби увихалися весело понад ними обома.

Тепер був я сам один на кораблі. Сонце мало вже незадовго заходити, величезна тінь від пінії на західньому березі сягала далеко на пристань і падала на поклад. Піднявся вечірний вітер, межи ливами загуділо, й загальне згори зашуміло зтиха, а вітрила почали то сюди то туди повівати.

В тому положенню видів я небезпеку для корабля. Реї я борзо поздіймав і поскладав на поклад, але з великим вітрилом мав я богато клопоту і труду. Розуміється, що велика рея, коли корабель перехилився, перехилилася поза корабель і одним кінцем а навіть малою частю вітрила занурилася в воді. Те було для моєї роботи ще лиш небезпечнійше, так, що я аж боявся братися до стягання вітрил. Зараз і другий кінець упав у воду і ціле вітрило розложилося тепер широко та плавало на воді; от і все, що я міг зробити, бо хоч і як сильно я тягнув, то таки не міг не допустити того, щоби воно не упало на воду. Впрочім і „Гіспаніоля" мусіла здатися на свою долю, так само як і я.

Цілу пристань вкрила тепер глубока тінь і ще лиш на цвітник на розбитому старому кораблі сонце трохи світило. Наставав холод, вода відпливала до моря, а скунер поволі лишався що раз більше на суші.

Я поліз на перед і виглянув поза корабель. Здавалося мені досить мілко, щоби можна зважитися вийти з корабля і я відтятій від якора линві спустився осторожно на долину. Вода сягала мені ледви по пояс; пісок був твердий і я брив сміло до берега, лишаючи „Гіспаніолю", котру я майже сам один осадив на піску, разом з великим вітрилом її судьбі. За сей час і сонце вже було зайшло, а поміж деревами повіяло вечірним леготом.

Тепер бодай мав я тверду землю під ногами і не потребував з порожними руками вертати до моїх товаришів. Ось стояв скунер, тепер вже добре очищений від буканірів і готов взяти нашу власну залогу та поплисти на море. Найважнійша річ була тепер для мене вернути назад до хати з кругляків та похвалитися своїм успіхом. Може бути, що мене були би трохи посварили за мою очайдушну відвагу, але відібранне „Гіспаніолі" було такою відповідю, на котру всі мусілиби були замовкнути, і я мав надію, що навіть капітан Смолет признасть мені, що я пожиточно ужив мойого часу.

З тою гадкою і в як найліпшому гуморі пустився я назад до моїх товаришів у хаті з кругляків. Мені прийшло на гадку, що східня із тих рік, що уходять до пристані капітана Кида, випливає з горба з двома шпилями, і я пустився в ту сторону, щоби перейти через ріку в тому місці, де вона ще вузка. Передімною виднівся досить добре ліс; незадовго дійшов я до краю того горба і перебрив ріку.

Тим способом опинився я недалеко того місця, де стрітив був Бен Гона; тепер був я дуже осторожний і розглядався пильно на всі боки. Вже зробилася була темна ніч, і я бачив в тій стороні межи обома вершками горба, де після мойого здогаду Бен Гон при великій ватрі варив собі вечерю, величезну полумінь, що підіймалася ніби аж до неба. Мені стало дивно, що він так легкодушно зраджує свою кривійку. Або хиба Джек Силвер не міг так само добре побачити ту луну як і я?

Поволі робилося що раз темнійше і я мусів зібрати до купи всі мої пять змислів, щоби дістатися до моєї цілі. Подвійний горб поза мною і горб „дальновид" праворуч прибирали що раз менше виразні і слабші очерти. На небі світилося лиш кілька блідих зірок, а мені лучалося що хвиля, що я на площі, котрою тепер ішов або влазив у корчі, або падав у глубокі піскові ями.

Нараз впало якесь ясне світло на мене. Я глянув в гору і побачив вершок горба „дальновида" освітлений світлом місяця, а незадовго опісля викотився і сам місяць з поза дерев.

При тому світлі уйшов я борзо і останок моєї дороги. Я то ішов, то біг, гнаний охотою побачитися як найскорше з моїми товаришами. Але коли я підійшов до дерев, що стояли недалеко від хати з кругляків, став я все-таки іти трохи поволійше і розглядатися осторожнійше. Був би то нужденний кінець моєї пригоди, як би мене мої власні товариші були застрілили.

Місяць підіймався, що раз висше і висше на небі і своїм сріблистим світлом освічував рідший край ліса. Але то, що я побачив як раз перед собою поміж деревами, було друге червоняве світло, котре від часу до часу заблимало з догараючої величезної ватри. Хоч і як я ломив собі голову, а все таки не міг собі пояснити того, що значить ся загадочна ватра.

Накінець вийшов я аж на сам край ліса. Західню сторону освітило вже було світло місяця, а другі сторони і хата з кругляків спочивали ще в глубокій темноті, котру прорізували лиш денеде сріблаві смуги. По другому боці хати вигоріла була величезна ватра аж до грані і світилася ще одностайним червоним світлом, що якось дивно відбивало від ніжного сріблавого світла місяця. Ані жива душа не рушилася і не чути було, щоби щось зашелестіло, лиш вітер тихенько шумів.

Я дуже здивувався, а трохи таки й налякався і станув. То не було нашим звичаєм класти так велику ватру, ми навіть на приказ капітана обходилися дуже ощадно з топливом і я так як би щось передчував, що в часі моєї неприсутности мусіло статися якесь нещастє.

Я держачись все тіни закравсь від східного боку і перелізтам, де було найтемнійше, через частокіл.

Щоби бути подвійно безпечним, став я тихенько на руках і ногах лізти до хати. Коли я вже близько підліз до неї, спав мені нараз як би великий тягар із серця. Иншим разом буввби те, що правда, не конче приятний шум і я иншими часами нераз на нього жалувався. Але в сій хвилі була то для мене як би найкрасша музика, коли я чув, як мої приятелі так голосно і мирно в свойому сні хропіли. Навіть хороший нічний поклик варти на кораблі „Все благо" не успокоїв мене ніколи більше.

Тимчасом не було сумніву,— що вони стращенно зле вартували. Як би тепер Силвер і його ватага були на них напали, то ніхто з них був би вже світа божого не побачив.

Щось такого, подумав я собі, може діятися лиш для того, що капітан зранений, і знов стало мені жаль, що я їх в такій небезпеці покинув, коли вони за мало людий мали до варти.

Тепер виліз я аж до дверий і піднявся в гору. В середині було так темно, що хоч очи виколи. Крім рівномірного хропіння чув я ще лиш якесь дрлпанне, котрого не міг собі ніяк пояснити.

(Дальше буде).

ФАРМИ!

ВЕСНА!

Українці, весна тут! В ваші хати загостять ріжні агенти зріжними пропозиціями, будуть продавати Вам землі, лоти, фарми. В Мілвіл, Н. Дж., є вже українська кольонія, є своя церков і школа, наші фармері маються добре, перед ними є гарна будучність. Чомуж Вам іти в незнані сторони, жити десь осібняком, коли тут Ви можете набути кавалок землі за дешеві гроші і загосподаруватися в українській оселі та обезпечити свою будучність. Там є прегарне місце на курячі фарми. На пяти акрах можете вести годівлю курий і робити гроші. Не віриге, поспитайте тих, що там вже мають курячі фарми, ми радо дамо Вам їх адреси. Земля не дорога. Приїзджайте або голосіться сейчас до **W. MATOLYCH, N. E. cor. 7th & Green Sts., Philadelphia, Pa.** 83—

ВЕСНА ЗБЛИЖАЄТЬСЯ, хтоби хотів бути независимим від боса, а хотів собі купити фарму, чи велику чи малу, в добрій околиці, близько міста, урожайна земля, близько шкіл, де є богато Українців і український штор і укр. товариство та богато фабрик, то нехай зголоситься по близші інформації до **JACOB KULCZYCKI, Box 1. Durhamville, N. Y.** 75—

$50 з гори $8 місячно **мала фарма** 20.000 кв. фітів. Ціна $395, земля добра під огородовину і кури, 5 хвиль від стації. Блок від школи, шторів, близько фабрик. Голосіться до **Hamilton Realty Co. Room 713 World Bilding, 63 Park Row, New York, N. Y.**

НА ПРОДАЖ 115 акрова фарма, близько стейтової дороги і міста, дім 10 кімнат добрий і 13 других будинків, худоба, коні, свині, кури і ріжні машини, кузня і знаряди ковальські, своя електрика у всіх будинках, великий ліс на 5000 кордів і на матеріял, сад, ріка і добре поле. Ціна за все $7500, готівкою $1.800. Сю фарму хто купить буде мені вдячний. Приїздити або писати до **Mike Lagoda, P. O. Box 211, Versailles, Conn.** Телефон 1526 ring 1. 4. Norvich, Conn. 82-84

МАЛА ФАРМА 16.000 квадр. фітів $285. $25 згори, $8 місячно. В Ню Бронсвік, Н. Дж., 5 хвиль від пенсилвенійської стації босом, близько школи, церкви і склепів. Велике фабричне місто, роботи все ідуть. Отворено у вівтірки вечеарми до 8. год. **Metuchen Realty & Imp. Co.,** 206 Broadway, cor. Fulton St., N. Y. City, Room 311. Tel. Cortland 0342.

DR. M. SMITH
10 EAST 7th STREET, NEW YORK
Tel. Orchard 6072
коло церкви св. Юрія.
Говорить по українськи.
Лічить успішно недуги мущин, женщин і дітий.
Наймодернійші електричні апарати.

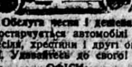
ОГЛЯДИНИ ЗДОРОВЛЯ
ХОРИХ МУЩИН І ЖЕНЩИН
Лічиться успішно найновійшими методами. Даю скору поміч в хоробах нервових, шкірних, кровних, нирковних, мочевих, ревматичних, гемороїди та в недомаганнях жолудкових і кишкових.
Мої оплати уміркованї включаючи особистий догляд при кождій візиті. Х-Рей і хемічна аналіза.
ПОРАДИ І ОГЛЯДИНИ ДАРОМ.
Dr. Z-I N S, Спеціяліста від 25 літ.
110 E. 16th ST., NEW YORK, N. Y.
межи 4th Ave. і Irvington Pl.
Години: Денно 9. рано до 8 вечер; в неділі від 9 рано до 4 пополудни.

АКУШЕРКА-МАСАЖИСТКА
Житомирського заведення породів і Київського Зайцевського шпиталя.
B. E. SHMULENSON,
271 E. Broadway, 1st fl., New York
Tel. Orchard 8121
ПОРАДИ І ПОМІЧ.

КИШОЧНІ ПАРАЗИТИ.

Много мущин, женщин і дітий терплячих лічиться безуспішно на якісь другі недомагання, коли їх дійсний клопіт є грізний потвір солітер. Певні знаки є відходячі части, а нагадуючі є утрата апетиту зі случайним лакімством, обложений язик, зага, болі в жолудку, крижах і суставах, замулення горла, часте спльовання, лихий смак, ґази, дивне буркування в жолудку, внутренностях і в горлі. Нестравність, заворот голови, біль голови, млости від порожного жолудка, схуднення, підкови попід очи, виснаження, жовта скіра, утрата на вазі, апатія, зneохота до праці. Епілептичні ноги також походять від солітера. Вообразіть собі, що годуєте вічно голодного паразита, котрий може вирости до 50 стіп довжини. Солітер підсунувшись зі жолудка до гортанки може удусити свого хазяїна. Ви ніколи не заплатите забогато, щоби позбутися цего потвора. Laxtin проти солітера коштує лишень $10.48, а це ділає без болів. Продається виключно в Laxal Co., 148 Laxal Bldg., Box 963, Pittsburgh, Pa. За післяплатою не посилаємо. (С.18)

СТЕФАН І. ЄВУСЯК
УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

Обслуга чесна і дешева. Достарчується автомобілі на весілля, хрестини і другі оказії. Удавайтесь до свого!
ОФІСИ:
77 Morris St., Jersey City, N.J.
Tel. Montgomery 1745
48 Prospect Av., Bayonne, N.J.
Telephone 540

Допись.

БЕТЛЕГЕМ, ПА.

Для Рідної Школи.

В першу неділю по Різдві наш парох о. Семен Милянич по короткій промові по Службі Божій зібрав на Рідну Школу $16.

Кількох щирих громадян постановили ще мимо тої збірки в церкви піти за колядою на Рідну Школу в день Богоявлення.

о. С. Милянич щиро і охочо виголосив довшу просьбу до громадян, щоб підперли колядників, котрі підуть по коляді на Рідну Школу.

Мимо сніговиці і заверухи не жалували колядники трудів і пішли за колядою і несподівано заколядували $63.35 котрі вже вислано до Обєднання в Филаделфії.

Треба зазначити, що бували навіть такі місця, де ми з нараженням здоровля йшли в хату за колядою, бували не малі „перепалки" але ми сміло і явно вияснювали критичне положення нашого поневоленого народу, нашої Рідної Школи, сиріт, вдів і т. п.

Для всіх щирих українських сердець і щирих жертводавців, від імени Рідної Школи і нуждённих сиріт і вдів складаємо щире спасибіг.

Колядник.

ПОДЯКИ

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Я, член тов. ім. Івана Франка, від. 269 У. Н. Союза, складаю сердечну подяку за уділеннє мені запомоги в сумі 50 дол. Дай Боже, щоби наш Укр. Нар. Союз мав сотки тисяч членів і сотки міліонів долярів маєтку. Прошу всіх Українців, які ще не стоять в У. Н. Союзі, щоби вступили до него, бо чеснійшої організації від Союза в Америці нема.

Теодор Куций.

МАГАНОЙ ПЛЕЙН, ПА.

Отсим складаю сердечну подяку У. Н. Союзови за допомогу в сумі 50 долярів, яку мені виплачено з фонду убогих. Допомога та стала мені дуже в пригоді в моїм каліцтві, котре мене спіткало в майнах. Браття Українці і Українки! У. Н. Союз це чесна і добра наша рідна орґанізація. Вставайте громадно в її ряди, а ніколи не пожалуєте того.

Олекса Януш.

НЕМУДРЕ БАЖАННЯ.

Кашгар є столицею китайської частини східного Туркестану. В ньому є осередок торговлі центральної Азії з великими фабриками бавовни, килимів та золотистих і сріблистих тканин. Місцеве населення є дуже забобонне. До деяких домів молитви ходять лише жінки і дівчата і просять о богатих мужів. Як це немудро. Всі богацтва нічого не варта без здоровля. Лише здоровля є дійсним богацтвом, а жолудок

є головним жерелом здоровля. В случаю жолудкових недомагань Трінера Гірке Вино є найкращим ліком. „Я терпів на жолудок на протязі 6 місяців. Все що я зїв, стояло мені в жолудку і ніякий лік не міг мені помогти. Накінець я спробував Трінера Гіркого Вина. Сегодня, після 2-ох пляшок я почуваюся богато краще. Ваш друг до смерти — Єлисавета Балас" — ось так виглядає лист, якого ми дістали 9. березня з По По, Миш. Коли Трінерового Гіркого Вина не можна дістати у сусідного аптикаря чи торговця ліками, тоді пишіть до компанії Йосифа Трінера так Joseph Triner Company, Chicago, Ill.

ПОВІДОМЛЕННЄ.

Отсим подаю до ласкавого відома всім інтересованим, що я переніс своє бюро до банку Ґеренті Трост Компані під числом 5 Белмонт Евеню, го є зараз через дорогу від давного офісу. Зі згляду на то, що висилаю від тепер американські доляри без жадних посередничих банків впрост на послідну почту кождого адресата, оплати в мене є далеко низчі чим попередно.

Кождому на жаданне висилаю безплатний цінник.

Заохочений успіхом двох прогульок послідного року уряджую 12-го мая трету прогульку кораблем Беренґарія (старий Імператор), а 15-го червня четверту прогульку тим самим кораблем, що і попередного року то є Релаєнс, під проводом моїх репрезентантів. 53—

УКРАЇНСЬКЕ ЕМІҐРАЦІЙНЕ БЮРО
в злуці з банком GUARANTY TRUST COMPANY
5 BELMONT AVENUE, - - - - - - - - NEWARK, N. J.
В. ГАПАНОВИЧ, Менаджер.

ТЕАТРАЛЬНІ ШТУКИ.

Арендар в клопоті, комедія з сільського життя в 4-ох актах (8 осіб)	25 ц.
Султанша, сценічна картина в одній дії (7 осіб)	10 ц.
Степовий гість, драма в 5-ох діях (21 осіб)	40 ц.
Піймав облизня або **Перекопустили,** жарт на одну дію (10 осіб)	20 ц.
Назар Стодоля, драма на 3 дії (5 осіб)	35 ц.
Суєта, комедія в 4-ох діях, І. Тобилевича	40 ц.
Підгіряни, мельодрама в 3-ох діях (5 осіб)	50 ц.
В домашнім затишу або **Примірне подружа,** сміховинка в 1-ій дії (4 особи), Жоржа Куртлін, перекл. Михайло Ценевенко	20 ц.
Борці за мрії, драматичні ескізи сельськоог життя на 4. дії (12 осіб)	35 ц.
Серед граду куль, або **Неустрашима героїна,** траґедія в 4-ох діях, в 5-ох відслонах зі співами (12 осіб)	40 ц.
Канадійський Жених, драма у 4. діях з життя українських поселенців в Канаді (осіб 23)	25 ц.
Як світ пішов догори ногами, комедія в 3. діях (10 осіб)	25 ц.
Кара совісти, народна драма в 5. діях (20 осіб)	30 ц.

Замовлення слати на адресу:
„SVOBODA", 83 Grand St., JERSEY CITY, N. J.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЄ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — СЕ СИЛА. — ПИШІТЬ ПО НАЙНОВІЙШИЙ ЦІННИК КНИЖОК.

ЖАРТИ.

Учителька: Івасю, як ти можеш приходити до школи з таким розкуйовдженим волоссям?

Івась: Бо я не маю гребіня, прошу пані учителько.

Учителька: То було зачесатися татовим гребінем.

Івась: Тато не має волосся.

Краска.

Старша пані, вже аж зелена на лиці, прийшла до крамниці купити панчохи. Купець подав їй усі можливі модні краски.

Пані: Ні, я хочу панчіх краски тіла.

Купець (до помічника): Подай пані панчохи зеленої краски!

Ах та!

— Ах Боженьку, а з вами що, пане! Що вам сталося, ви так страшно виглядаєте. Ходіть зі мною, заведу вас до дому, до вашої жінки!

— Я саме щойно вийшов відтам!

У дентиста.

Лікар: Ви мусите вважати на ваші уста.

Селянин: А звідки пан доктор знають, що я маю два процеси за образу гонору?

Питання.

Швайцарський поет Ґотфрід Келлер не погорджував добрим вином. Раз у ночі, як знову заглянув у чарку, хотів іти до дому. Та ноги отяжіли (вино йде не лише до голови, але й до ніг), не хотіли слухати свого пана й поет блукав по темних вулицях Ціріха. Аж нарешті стрінув нічного сторожа: „Скажіть, приятелю, — звернувся поет до сторожа — де тут живе Ґотфрід Келлер?" Сторож знав добре Келлера, а також і це, що він не погорджує чаркою й спитав здивовано: „Так, алеж бо ви самі є Ґотфрід Келлер!" „Я знаю це! — відрізав Келлер сторожеві — того не потребуєте говорити мені, але я хочу знати, де живе Ґотфрід Келлер!"

Буде релігійний.

— Скажи, доню, чому ти не хочеш іти за Івана?

— Я не люблю його за те, що він нерелігійний. Приміром, він каже, що нема пекла...

— Ну, ну! Будь спокійна! То нічо; як поживе з тобою кілька місяців, то і в пекло повірить.

Муха.

В 1924. році польська поліція на „кресах" вганялася за ватагою отамана Мухи. Кількох поліцаїв увірвалалося до хати селянина-Волиняка й питають його:

— Чи бачив ти Муху?

—Здурніли чи що, хтож не бачив мухи?!

— Де бачив, де? кажи мерщій! — настоюють поліцаї.

— Абож пани не бачили мухи? — питається у них селянин.

— Ні, не бачили! — відповідають поліцаї в один голос.

— Ну і дурні! — дивується селянин — у нас у хаті, на дворі, в хліві.

— Веди, покажи! — кричать поліцаї і самі розставилися на дворі розстрільною.

Здивувався дуже селянин, зловив муху тай показує поліцаям:

— Ось муха!

— Дурню! Нам потрібно Мухи-бандита!

— Ото часи настали при польських порядках, що вже не лише люди, а навіть мухи бандитами поробилися! — сердито сказав селянин, сплюнув і пішов у хату.

В суді.

— Прошу, пане судде, ласкаво розсвідати цю справу при зачинених дверях.

— Чому? Чи ваші зізнання будуть секретні?

— Ні! Але у вас тут протяг, а я нездужаю на ревматизм.

Добрий рахунок.

— Позич мені пятьдесять долярів.

— Не маю лише трицять долярів.

— Добре, позич мені трицять долярів, а двацять будеш ще мені винен.

Була добра.

Чоловік: Хто то мені так попсував бритву? Чим я тепер буду голитися?

Жінка: Осьдиво! А я ще вчера отвирала нею бляшанку з консервою, то була зовсім добра!

Політика.

— Яка є ріжниця між бувшим польським міністром фінансів Владиславом Ґрабським і теперішним міністром Здзеховським?

— Така, що Влад. Ґрабський вкинув Польщу у фінансову пропасть, а Здзеховський ніяк її відтам не всилі витягнути.

У лікаря.

— Ви вельми зле виглядаєте. Вам конче потрібний відпочинок.

— То не можливо!

— Чому? Так багато працюєте?

— Ні! Але за сном і відпочати нема коли.

На ярмарку.

Баба у подертій свитині:

— Скільки коштує ця гуска?

Перекупка: Навіщо питаєшся? Всеодно не купиш!

Баба: Ото люди тепер настали! Невжеж то бідному чоловікові і поспитатися не можна! Навіть тої приємности перед святими не дають!

Дезертир.

У вагоні їде польський офіцир, а проти нього сидить подорожний, по ковнірі котрого лізе блощиця.

— Пане! Ось дезертир ходить — показує офіцир на блощицю.

— Що, дезертир?! — А коли ти дезертир, то марш до війська! — сказав подорожний і кинув блощицю на офіцира.

Ще не снідав.

— То ти ще не снідав?

— Ні, ще не снідав.

— Чому?

— Та ось прийшов я до дому, а сніданок ще не був готовий. Тому я зїв кусень хліба і два кусні солонини тай так ходжу не снідавши!

Судді: Що вас наклонило до крадежі авта?

Обвинувачений: Автосуґгестія.

Погроза.

Шеф: Ви знову курите в лябораторії! Заявляю вам, коли наслідком цього вилетите у воздух, то тої самої хвилі вилетите за двері!

Тверда мука.

— Ви продали мені недобру муку — каже молода жінка до купчихи — ця мука рішучо за тверда.

— Як то може бути, щоби мука була за тверда?! — дивується купчиха.

— Алеж напевно, як я зробила з тої муки легуміну, то чоловік не міг перетравити.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ПОШУКУЮ Дмитра і Михайла Вайда, походять з села Криве, пов. Ліско, Гал. Пошукує обох їх стрийко Іван Вайда в справі ґрунту в старім краю. Голоситися до: **JOHN WAYDA, 418 N. Oak St., Mt. Carmel, Pa.** 83-84

ПОШУКУЮ Николая Бойка з Підгаєцького повіту і Катерини Твардовської з Перемишлянського повіту, обоє виїхали з Youngstown, O. Хто подасть мені їх точну адресу дістане нагороду. Голоситися до **W. DWARGOWSKY, 604 Alpain St., Youngstown, O.** 83-84

НА ПРОДАЖ штор делікатесен і ґросери, дві мешкальні кімнати, бизнес вироблений. Ціна $500. Голоситися під ч. **525 GROVE STREET, JERSEY CITY, N. J.** 83-84

ХОЧУ КУПИТИ Window Cleaning Business. Хто має на продаж прошу зголоситися на адресу: 83-85
P. LUBACK,
Box 535, Hudson, N. Y.

ВДОВА мусить продати фарму 160 акрів землі, 60 миль від Шикаґо, 3 милі від міста, будинки добрі. Ціна $60 за акер, готівкою $2000, решта на сплати. Голоситися до: 83-84
Mrs. N. YAKIMOW,
Box 40, St. Anne, Ill.

ПОТРЕБА СЕЙЧАС АҐЕНТІВ ДО ПРОДАЖІ ЗЕМЛІ.

Услівя дуже добрі. Земля продається в Н юДжерзі Стейті. **Потреба аґентів на слідуючі міста: Ню Йорк, Джерзи Сити, Нюарк і Елізабет.**

Голоситися лично або листовно.

Години приняття від 11-тої з рана до 2-ої пополудни. 82-7

UKRAINIAN DEPT.
MAR-SOL-HOME DEVELOPERS, Inc., 53-63 Park Row, World Bldg. (напроти Сіти Гол), Room 1007, поверх 10-ий
NEW YORK CITY.
С. Феселович, упр. Укр. Відділу.

НА ПРОДАЖ бучерня і ґросерня в українсько-американській дільниці, інтерес існує вже 14 літ, торго тижневий від $700 до $800. Ціна $3500. Голосіться до: 80-83
MAX JACOB,
301 Grand St., Jersey City, N. J.
або телефонуйте Montgomery 7458.

ПОЗІР ШТОРНИКИ.

Отрималисьмо другий ладунок крайової бриндзі, котру продаємо по $4.25 за бочівку 5 кільо. На замовлення просимо слати $2.00 задатку.
GEO. MYCHUDA,
1603 Newport Ave., Northampton, Pa. 76-83

АҐЕНТИ — ПИШІТЬ ПО ДАРОВІ ЗРАЗКИ.—Продавайте Madison „Better-Made" Сорочки великої фабрики, впрост людям. Не потрібно капіталу ні знання. Богато заробляє $100 тижнево та додаткову нагороду. MADISON SHIRTS, 564 Broadway, New York. 53—

ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА АҐЕНЦІЯ НА СХІДНУ КАНАДУ.
під Управою Д. Г. Меха, де провадить свій інтерес через двайцять літ в Монтреалу.

Найлучший і найпевнійший спосіб спроваджування Вашої Рідні або приятелів зі Старого Краю до Канади.

Виробляємо кождому Іміґрантови позволення на вступ на Канадійську землю, тому наших пасажирів не завертають, як їдуть до Канади. Ми є одинокою Українською Фірмою на східну Канаду, яка має своїх представителів у всіх інших містах в Галичині, Буковині, Польщі, Румунії, на Україні і в Росії.

Хочете чесної і скорої обслуги, звертайтесь до нас, а ми гарантуємо за вдоволення. Пишіть у своїй рідній мові до: **ANGLO-UKRAINIAN STEAMSHIP TICKET AGENCY, 243 Craig St. West, Montreal, Que.** 24-

ПАТЕНТИ

В справах патентовання винаходів звертайтеся до патентових адвокатів в Вашингтоні, котрі полагодять кожду справу скоро і вдоволяючо. — Пишіть по українськи сейчас по наш даровий патентовий підручник і оказові зразки. Скора і фахова обслуга.
BRYANT & LOWRY
Registered Patent Attorneys
310 VICTOR BLDG., WASHINGTON, D. C.

ST. LOUIS, MO.
АЛЕКСІЙ ЧУЛИК
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК.
Винаймає автомобілі на похорони, весілля, хрестини і другі оказії. Чесна обслуга в день і в ночи.
Нова адреса: 24—
2127 ALLEN AVENUE.
Tel. No. Victor 4335 (M)

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ЮЛІЯ ЯРЕМА
РУСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ВИПОЗИЧАЄ КЕРИЧІ НА ВЕСІЛЯ, ХРЕСТИНИ І ВСЯКІ ДРУГІ ЗАБАВИ.
129 E. 7th ST., NEW YORK CITY
Telephone: Orchard 2568